

ส่วนที่ ๑

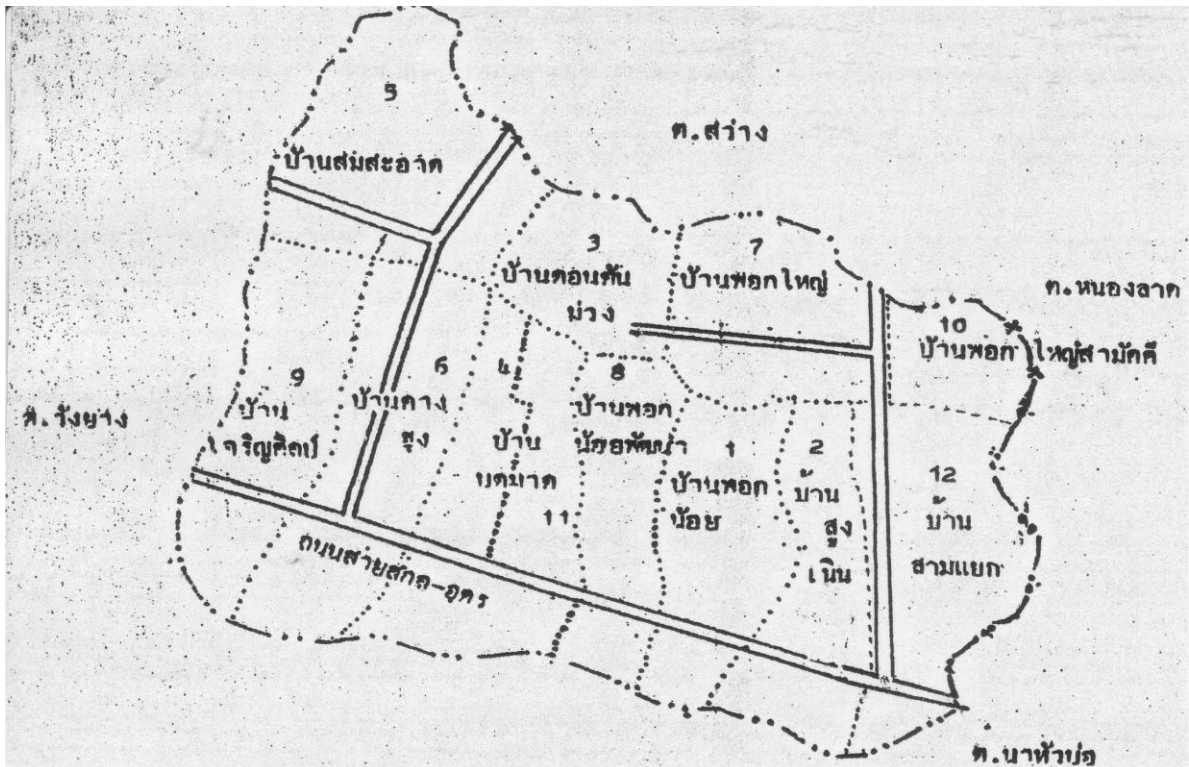
สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑.ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลพอกน้อย ได้รับการจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลพอกน้อย เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ตามประกาศลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๙ เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ ใน ๑๐ ของอำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร ต่อมาได้เปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาลตำบลพอกน้อย ขนาดกลาง ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๑๒ เดือน ตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๒ สำนักงานเทศบาลตำบลพอกน้อย ๒๕๑ หมู่ที่ ๘ บ้านพอกน้อยพัฒนา ตำบลพอกน้อย อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร ห่างจากอำเภอพรรณานิคม ทางด้านทิศตะวันออกของอำเภอ ประมาณ ๑๔ กิโลเมตร และห่างจากจังหวัดสกลนครทางด้านทิศตะวันตกของจังหวัดประมาณ ๒๕ กิโลเมตร ตำบลพอกน้อยมีอาณาเขตติดต่อกับตำบลต่างๆ ดังนี้ คือ :-

ทิศเหนือ	ติดกับ	ตำบลสว่าง	อำเภอพรรณานิคม	จังหวัดสกลนคร
ทิศใต้	ติดกับ	ตำบลนาหัวบ่อ	อำเภอพรรณานิคม	จังหวัดสกลนคร
ทิศตะวันออก	ติดกับ	ตำบลนาหัวบ่อ	อำเภอพรรณานิคม และตำบลหนองลาด	อ.เมือง
ทิศตะวันตก	ติดกับ	ตำบลวังยาง	อำเภอพรรณานิคม	จังหวัดสกลนคร

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปของตำบลพอกน้อย มีสภาพพื้นที่ราบ ทางด้านตะวันออกมีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางน้อยกว่า ๑๘๐ เมตร ลาดต่ำลงสู่ด้านทิศเหนือของตำบลมีความลาดชัน ๐ – ๑ % พื้นที่ส่วนใหญ่มีสภาพเป็นดินเค็ม มีแหล่งน้ำธรรมชาติกระจายอยู่ทั่วไปทุกหมู่บ้านที่สำคัญ ได้แก่ ลำน้ำอูน ห้วยไต้ ห้วยบึง ห้วยไผ่ หนองผักแพว หนองคงคา หนองแบน เป็นต้น ได้รับน้ำชลประทานเพื่อทำการเกษตรตลอดปีจากเขื่อนชลประทานน้ำอูน โดยมีคลองส่งน้ำถึงทุกหมู่บ้าน ชาวนาปีที่ปลูกเป็นหลัก คือ พันธุ์ กข.๖ และพืชอายุสั้นที่ปลูกหลังการทำนา ได้แก่ แตงแคนตาลูป พริก ถั่วลิสง มะเขือเทศ แตงโม

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

มี ๓ ฤดู ได้แก่ ฤดูร้อน ฤดูฝน และฤดูหนาว

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคม - เดือนพฤษภาคมของทุกปี ซึ่งอากาศจะร้อนมากในเดือนเมษายน

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม - เดือนตุลาคม ของทุกปี ฝนจะตกชุกในช่วงเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน - เดือนกุมภาพันธ์ ของทุกปี อากาศจะหนาวจัดในช่วงเดือนธันวาคม - เดือนมกราคม

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะของดินในพื้นที่ราบและส่วนใหญ่มีสภาพเป็นดินเค็ม

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

มีแหล่งน้ำธรรมชาติไหลผ่าน ได้แก่ ลำน้ำอูน

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ในพื้นที่อยู่ในเขตป่าไม้เสื่อมโทรม

๒.ด้านการเมืองการปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

เขตการปกครอง เทศบาลตำบลพอกน้อย แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๒ เขตการปกครอง จำนวน ๑๒ หมู่บ้าน ประกอบด้วย เขต ๑ จำนวน ๖ หมู่บ้าน และเขต ๒ จำนวน ๖ หมู่บ้าน ดังนี้

เขต ๑

- หมู่ที่ ๑** บ้านพอกน้อย
- หมู่ที่ ๒** บ้านสูงเนิน
- หมู่ที่ ๓** บ้านดอนต้นม่วง
- หมู่ที่ ๗** บ้านพอกใหญ่
- หมู่ที่ ๑๐** บ้านพอกใหญ่สามัคคี
- หมู่ที่ ๑๒** บ้านสามแยกสูงเนิน

เขต ๒

- หมู่ที่ ๔** บ้านบดมาด
- หมู่ที่ ๕** บ้านสมสะอาด
- หมู่ที่ ๖** บ้านคางสูง
- หมู่ที่ ๘** บ้านพอกน้อยพัฒนา
- หมู่ที่ ๙** บ้านเจริญศิลป์
- หมู่ที่ ๑๑** บ้านบดมาด

๒.๒ การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน มีจำนวน ๑๒ หมู่บ้าน หากมีการเลือกตั้งในครั้งหน้า จะมี ผู้บริหารท้องถิ่น (นายกเทศมนตรีตำบล) จำนวน ๑ คน จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล เขตละ ๖ คน ๑๒ หมู่บ้าน รวมเป็น ๑๒ คน

๓.ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ประชากร ตารางจำนวนประชากรและจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ของเทศบาลตำบลพอกน้อย

- จำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น ๒,๕๖๘ ครัวเรือน
- จำนวนประชากรทั้งสิ้น ๘,๕๙๗ คน แยกเป็นชาย ๔,๒๗๔ คน แยกเป็นหญิง ๔,๓๒๓ คน

หมู่ที่	บ้าน	ครัวเรือน	ชาย	หญิง
๑	พอกน้อย	๓๑๕	๔๘๖	๔๙๕
๒	สูงเนิน	๑๙๕	๓๑๔	๓๒๐
๓	ดอนต้นม่วง	๑๐๔	๑๕๔	๑๔๕
๔	บดมาด	๒๒๙	๓๕๔	๓๕๕
๕	สมสะอาด	๑๘๙	๓๔	๓๔๑
๖	คางสูง	๒๖๗	๔๐๐	๔๒๐
๗	พอกใหญ่	๓๒๗	๕๒๙	๕๒๑
๘	พอกน้อยพัฒนา	๒๕๒	๔๑๐	๔๕๐
๙	เจริญศิลป์	๑๖๖	๒๘๓	๒๗๘
๑๐	พอกใหญ่สามัคคี	๒๒๓	๓๓๕	๓๗๘
๑๑	บดมาด	๑๙๓	๔๐๘	๓๗๗
๑๒	สามแยกสูงเนิน	๒๐๗	๒๔๔	๒๕๓
รวม		๒,๖๖๗	๔,๓๐๑	๔,๓๓๓

หมายเหตุ ข้อมูลจากสำนักทะเบียนอำเภอพรหมานิคม ณ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ประชากรส่วนใหญ่อยู่ในวัยทำงาน ๓๕ – ๕๕ ปี

๔.สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนนักเรียนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลพอกน้อย

รายชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน (คน)			จำนวนครู (คน)
	ชาย	หญิง	รวม	
๑. โรงเรียนบ้านสูงเนินสามัคคี	๒๗๕	๒๖๗	๕๔๒	๒๓
๒. โรงเรียนบ้านสมสะอาด	๔๘	๔๑	๘๙	๖
๓. โรงเรียนชุมชนบดมาดพอกน้อย	๗๒	๗๑	๑๔๓	๑๗
๔. โรงเรียนบ้านคางสูงเจริญศิลป์	๓๒	๒๘	๖๐	๙
๕. โรงเรียนบ้านพอกใหญ่ตอนต้นม่วง	๗๖	๗๔	๑๕๐	๙
รวม	๕๐๓	๔๘๑	๙๘๔	๖๔

ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและผู้ดูแลเด็ก

ลำดับที่	ชื่อศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	จำนวนนักเรียน (คน)			จำนวนผู้ดูแล เด็ก
		ชาย	หญิง	รวม	
๑.	ศพด.กาญจนาภิเษก หมู่ที่ ๔	๒๑	๒๑	๔๒	๔
๒.	ศพด.บ้านสมสะอาด หมู่ที่ ๕	๒๕	๑๗	๔๒	๓
๓.	ศพด.บ้านพอกน้อยพัฒนา หมู่ที่ ๘	๒๐	๑๙	๓๙	๓
๔.	ศพด.บ้านพอกใหญ่สามัคคี หมู่ที่ ๑๐	๒๗	๓๒	๕๙	๕
รวม		๙๓	๘๙	๑๘๒	๑๕

หมายเหตุ ข้อมูลจากกองการศึกษา เทศบาลตำบลพอกน้อย ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๑

ในพื้นที่มีการศึกษานอกระบบ (กศน.) ๒ แห่ง

๔.๒ สาธารณสุข

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลตำบลพอกน้อย

๑ แห่ง

ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน

๑๒ แห่ง

๔.๓. อาชญากรรม

-

๔.๓. ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดมีพื้นที่เฝ้าระวัง คือ ๑๒ หมู่บ้าน

๔.๔. การสังคมสงเคราะห์

เทศบาลตำบลพอกน้อย ประกอบด้วย ๑๒ หมู่บ้าน ที่มีความเข้มแข็ง มีความรักสามัคคี พึ่งพาอาศัยกันได้ มีน้ำใจ และร่วมแรงร่วมใจกันทำประโยชน์สาธารณะต่าง ๆ ได้ดี

ประชาชนประกอบด้วยคนเชื้อชาติไทยเป็นส่วนใหญ่ การอยู่ร่วมกันในลักษณะพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ไม่มีปัญหาเรื่องการทะเลาะวิวาทหรืออาชญากรรมรุนแรง ประชาชนมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ให้ความร่วมมือที่ดีต่อชุมชน เห็นได้จากเมื่อมีการขอความร่วมมือในกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นสาธารณะประโยชน์ในเขตเทศบาล จะได้รับความร่วมมือจากผู้นำชุมชนและประชาชนในพื้นที่อยู่อย่างต่อเนื่อง

๕.ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

- การคมนาคมของตำบลพอกน้อย (มีการคมนาคมทางบก) เส้นทางคมนาคมที่สำคัญ คือ เส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒ เป็นเส้นทางหลักของตำบลพอกน้อยซึ่งผ่านพื้นที่ทางตอนใต้ของตำบล ในหมู่ที่ ๑,๒,๔,๖,๘,๙,๑๑ เป็นเส้นทางเชื่อมการคมนาคมระหว่างตำบลและภายในตำบล เช่น ตำบลวังยาง ตำบลนาหัวบ่อ เป็นต้น นอกจากนั้นยังมีถนนทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๓๕๕ เป็นเส้นทางเชื่อมการคมนาคมภายในตำบลและระหว่างตำบลเช่นกัน ผ่านพื้นที่ หมู่ที่ ๒,๗,๑๐ ทางด้านตะวันออกของตำบล
- การคมนาคมติดต่อกับอำเภอใกล้เคียง ถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒ เป็นเส้นทางเชื่อมการคมนาคมระหว่างตำบลพอกน้อยกับอำเภอพรรณานิคมและอำเภอเมืองสกลนคร และถนนทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๓๕๕ เป็นเส้นทางเชื่อมการคมนาคมระหว่างตำบลพอกน้อยกับอำเภออากาศอำนวย
- การคมนาคมติดต่อภายในตำบลและตำบลใกล้เคียง นอกจากถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒ เป็นเส้นทางเชื่อมการคมนาคมระหว่างตำบลพอกน้อยกับตำบลวังยาง และถนนทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๓๕๕ เป็นเส้นทางเชื่อมการคมนาคม ระหว่างตำบลพอกน้อยกับตำบลสว่าง จะเห็นได้ว่า นอกจากถนนทางหลวง ๒ เส้น จะใช้เชื่อมการคมนาคมระหว่างตำบลแล้วยังมีถนนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นเส้นทางย่อย แยกเข้าเชื่อมหมู่บ้าน หรือพื้นที่การเกษตรของหมู่บ้านต่างๆ ซึ่งมีทั้งผิวจราจรลูกรัง ดินและถนนคอนกรีต ผิวจราจรกว้างระหว่าง ๓.๐๐-๖.๐๐ เมตร ถนนเหล่านี้ใช้ในการเดินทางติดต่อภายในหมู่บ้านหรือกลุ่มบ้านที่อยู่ใกล้เคียงและยังเป็นเส้นทางเข้าสู่พื้นที่การเกษตร

๕.๒ การไฟฟ้า

- จำนวนครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้า	จำนวน ๒,๔๖๖ ครัวเรือน
- มีไฟฟ้าสาธารณะใช้ครบทุกหมู่บ้าน	จำนวน ๑๒ หมู่บ้าน
- ขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำครบทุกหมู่บ้าน	จำนวน ๑๒ หมู่บ้าน

๕.๓ การประปา

มีระบบประปาบาดาลหมู่บ้าน จำนวน ๔ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๓,๙,๑๐,๑๒

๕.๔ โทรศัพท์

ปัจจุบันทุกหมู่บ้าน ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นส่วนใหญ่

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ที่ทำการไปรษณีย์ที่ใกล้ที่สุด ได้แก่ ไปรษณีย์ดงมะไฟ ตั้งอยู่ ตำบลดงมะไฟ อำเภอเมือง จังหวัด สกลนคร ห่างจากตำบลพอกน้อย อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร ไปทางทิศตะวันออก ประมาณ ๕ กิโลเมตร

๖.ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

พื้นที่ตำบลพอกน้อย มีทั้งหมด จำนวน ๑๒ หมู่บ้าน ทำพื้นที่การเกษตรทั้งในเขตชลประทาน และนอกชลประทาน เรียงตามลำดับหมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่ ๑ บ้านพอกน้อย มีพื้นที่การเกษตรในเขตชลประทาน จำนวน ๒๗๐ ครัวเรือน จำนวนไร่ (ไร่)พื้นที่ ๒,๑๘๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย(กก/ไร่) ๔๓๐ กก/ไร่ ต้นทุนเฉลี่ย (บาท/ไร่) ๓,๕๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายเฉลี่ย (บาท/ไร่) ๗,๐๐๐ บาท/ไร่ พื้นที่นอกเขตชลประทาน จำนวน ๐ ครัวเรือน จำนวนไร่(ไร่) ๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย(กก/ไร่) ๐ กก/ไร่ ต้นทุนเฉลี่ย (บาท/ไร่) ๐ บาท/ไร่ ราคาขายเฉลี่ย(บาท/ไร่) ๐ บาท/ไร่

หมู่ที่ ๒ บ้านสูงเนิน มีพื้นที่การเกษตรในเขตชลประทาน จำนวน ๑๕๖ ครัวเรือน จำนวนไร่ (ไร่)พื้นที่ ๗๒๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย(กก/ไร่) ๔๔๐ กก/ไร่ ต้นทุนเฉลี่ย (บาท/ไร่) ๓,๖๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายเฉลี่ย (บาท/ไร่) ๖,๕๐๐ บาท/ไร่ พื้นที่นอกเขตชลประทาน จำนวน ๐ ครัวเรือน จำนวนไร่(ไร่) ๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย(กก/ไร่) ๐ กก/ไร่ ต้นทุนเฉลี่ย (บาท/ไร่) ๐ บาท/ไร่ ราคาขายเฉลี่ย(บาท/ไร่) ๐ บาท/ไร่

หมู่ที่ ๓ บ้านดอนต้นม่วง มีพื้นที่การเกษตรในเขตชลประทาน จำนวน ๖๕ ครัวเรือน จำนวน ไร่(ไร่)พื้นที่ ๖๑๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย(กก/ไร่) ๔๒๕ กก/ไร่ ต้นทุนเฉลี่ย (บาท/ไร่) ๓,๕๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายเฉลี่ย (บาท/ไร่) ๖,๘๐๐ บาท/ไร่ พื้นที่นอกเขตชลประทาน จำนวน ๐ ครัวเรือน จำนวนไร่(ไร่) ๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย(กก/ไร่) ๐ กก/ไร่ ต้นทุนเฉลี่ย (บาท/ไร่) ๐ บาท/ไร่ ราคาขายเฉลี่ย(บาท/ไร่) ๐ บาท/ไร่

หมู่ที่ ๔ บ้านบดมาด มีพื้นที่การเกษตรในเขตชลประทาน จำนวน ๒๑๒ ครัวเรือน จำนวนไร่ (ไร่)พื้นที่ ๑,๓๐๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย(กก/ไร่) ๔๕๐ กก/ไร่ ต้นทุนเฉลี่ย (บาท/ไร่) ๓,๗๐๐ บาท/ไร่ ราคาขายเฉลี่ย (บาท/ไร่) ๖,๕๐๐ บาท/ไร่ พื้นที่นอกเขตชลประทาน จำนวน ๐ ครัวเรือน จำนวนไร่(ไร่) ๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย(กก/ไร่) ๐ กก/ไร่ ต้นทุนเฉลี่ย (บาท/ไร่) ๐ บาท/ไร่ ราคาขายเฉลี่ย(บาท/ไร่) ๐ บาท/ไร่

หมู่ที่ ๕ บ้านสมสะอาด มีพื้นที่การเกษตรในเขตชลประทาน จำนวน ๑๑๔ ครัวเรือน จำนวน ไร่(ไร่)พื้นที่ ๑,๓๑๓ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย(กก/ไร่) ๔๘๐ กก/ไร่ ต้นทุนเฉลี่ย (บาท/ไร่) ๓,๓๐๐ บาท/ไร่ ราคาขาย เฉลี่ย(บาท/ไร่) ๕,๙๐๐ บาท/ไร่ พื้นที่นอกเขตชลประทาน จำนวน ๐ ครัวเรือน จำนวนไร่(ไร่) ๐ ไร่ ผลผลิต เฉลี่ย (กก/ไร่) ๐ กก/ไร่ ต้นทุนเฉลี่ย (บาท/ไร่) ๐ บาท/ไร่ ราคาขายเฉลี่ย(บาท/ไร่) ๐ บาท/ไร่

๖.๒ การประมง

ตำบลพอกน้อย มีกลุ่มอาชีพภายในหมู่บ้าน คือ เลี้ยงปลานิลในกระชัง ตั้งอยู่ที่ บ้านพอกใหญ่ หมู่ ๗ และบ้านพอกใหญ่สามัคคี หมู่ ๑๐ ตำบลพอกน้อย อำเภอพรหมนิคม จังหวัดสกลนคร

๖.๓ การปศุสัตว์

-การปศุสัตว์ในเขตตำบลพอกน้อย เป็นการประกอบการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยงไก่ เป็ด โค สุกร กระบือ เพื่อจำหน่ายและบริโภคเองในครัวเรือน

๖.๔ การบริการ

- มีร้านบริการทำผม เสริมสวย พื้นที่ หมู่ ๑-๘ และหมู่ ๑๐ ยกเว้น หมู่ ๙ และหมู่ ๑๑ มีรีสอร์ทในพื้นที่ จำนวน ๒ แห่ง

- มีโรงสีข้าวขนาดเล็กในพื้นที่ จำนวน ๑๑ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

บริเวณลำน้ำอูน บ้านพอกใหญ่สามัคคี หมู่ ๑๐

๖.๖ อุตสาหกรรม

เทศบาลตำบลพอกน้อย ไม่มีอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ มีแต่หน่วยงานธุรกิจขนาดย่อมในเขตเทศบาลตำบลพอกน้อย ดังนี้

๑. ปั้มน้ำมันและก๊าซ	จำนวน ๒	แห่ง
๒. โรงสี (ขนาดเล็ก)	จำนวน ๑๑	แห่ง
๓. ร้านจำหน่ายสินค้าเบ็ดเตล็ด	จำนวน ๗๙	แห่ง
๔. บ้านเช่า	จำนวน ๓	แห่ง
๕. ร้านซ่อมฯ	จำนวน ๑๓	แห่ง
๖. ร้านจำหน่ายอาหาร-เครื่องดื่ม	จำนวน ๓	แห่ง
๗. ร้านบริการเกมส์-อินเทอร์เน็ต	จำนวน ๒	แห่ง
๘. ร้านจำหน่ายวัสดุก่อสร้าง	จำนวน ๓	แห่ง
๙. ร้านบริการถ่ายภาพ	จำนวน ๒	แห่ง
๑๐. ร้านหล่อท่อ-เสา	จำนวน ๓	แห่ง
๑๑. ร้านรับทำกระจกอลูมิเนียม	จำนวน ๒	แห่ง
๑๒. ร้านรับทำเหล็กดัด	จำนวน ๑	แห่ง
๑๓. อู่ซ่อมรถ-ไถนาโม	จำนวน ๑	แห่ง

หมายเหตุ ข้อมูลจากกองคลัง เทศบาลตำบลพอกน้อย ณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๙

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

-กลุ่มออมทรัพย์	๘	กลุ่ม
-กลุ่มเกษตร	๑	กลุ่ม
-กลุ่มสามัคคี ๔๑	๑	กลุ่ม
-กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต	๑	กลุ่ม
-กลุ่มสหกรณ์การเกษตร	๑	กลุ่ม

๖.๘ แรงงาน

ประชากรในตำบลพอกน้อยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในการเกษตรเป็นหลัก คือ ทำนา ประมาณร้อยละ ๔๓.๐๖ รองลงมาได้แก่ ทำนาและรับจ้างทั้งในและนอกสาขาการเกษตรประมาณร้อยละ ๒๐.๘๖, ทำนาและทำไร่ประมาณร้อยละ ๑๘.๖๘, ทำนาและรับราชการประมาณร้อยละ ๕.๑๘, รับจ้างทั้งในและนอกสาขาการเกษตรประมาณร้อยละ ๔.๓๗, รับราชการประมาณร้อยละ ๓.๓๐ และค้าขายประมาณ ร้อยละ ๐.๘๒

๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน/ชุมชน

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลพอกน้อย มีศักยภาพด้านแหล่งน้ำ เนื่องจากมีระบบชลประทานกระจายอยู่ทั่วทุกพื้นที่ในตำบล ตลอดทั้งยังมีแหล่งน้ำธรรมชาติอีกค่อนข้างมากในพื้นที่ ทำให้มีพื้นที่เหมาะแก่การทำ การเกษตร การทำนาข้าว ทั้งข้าวนาปีนาปรัง ทำสวน ปลูกพืชผัก และเป็นแหล่งเพาะปลูกพืชทางการเกษตร อีกหลายชนิด เช่น สีน้า OTOP ประจำตำบล คือ แดงแคนตาลูป และการปลูกพริก เป็นต้น พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นดินที่มีลูกรังปะปน จึงทำให้ไม่สามารถประกอบอาชีพอย่างอื่นได้ นอกจากการประกอบอาชีพด้าน เกษตรกรรม ทำสวน เลี้ยงสัตว์ หาของป่า และรับจ้างทั่วไป ทำให้มีรายได้พอแก่การเลี้ยงชีพ ราษฎรส่วน ใหญ่ประมาณร้อยละ ๘๐ ประกอบอาชีพทำการเกษตรกรรมได้แก่ทำนา ปลูกข้าว ทั้งข้าวนาปีนาปรัง ข้าวโพด ปลูกพริก

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำการเกษตร

ด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร มีระบบชลประทานกระจายอยู่ทั่วทุกหมู่บ้านในเขตตำบลพอกน้อย มีน้ำเพียงพอให้แก่เกษตรกร ไว้ใช้ในการทำการเกษตร การทำนาข้าว ทั้งข้าวนาปีนาปรัง ทำสวน ปลูกพืชผัก และแต่ละหมู่บ้านยังมีแหล่งน้ำตามธรรมชาติ เพื่อใช้ในการเลี้ยงสัตว์ หาอาหารในการยังชีพ ดังนี้

<u>หมู่ที่ ๑</u> บ้านพอกน้อย	คือ ห้วยเหมือง
<u>หมู่ที่ ๒</u> บ้านสูงเนิน	คือ ห้วยกะเดิบ
<u>หมู่ที่ ๓</u> บ้านดอนต้นม่วง	คือ ห้วยกุดจอก
<u>หมู่ที่ ๔</u> บ้านบดมาด	คือ ห้วยไผ่
<u>หมู่ที่ ๕</u> บ้านสมสะอาด	คือ ห้วยกุดจอก

<u>หมู่ที่ ๖</u>	บ้านคางสูง	คือ	ห้วยนาจาน
<u>หมู่ที่ ๗</u>	บ้านพอกใหญ่	ไม่มี	
<u>หมู่ที่ ๘</u>	บ้านพอกน้อยพัฒนา	คือ	ห้วยไผ่
<u>หมู่ที่ ๙</u>	บ้านเจริญศิลป์	คือ	ห้วยเหมือง
<u>หมู่ที่ ๑๐</u>	บ้านพอกใหญ่สามัคคี	คือ	ห้วยเหมือง
<u>หมู่ที่ ๑๑</u>	บ้านบดมาด	คือ	ห้วยเหมือง
<u>หมู่ที่ ๑๒</u>	บ้านสามแยกสูงเนิน	คือ	ห้วยทราย

๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

มีระบบประปาบาดาลหมู่บ้าน จำนวน ๔ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ ๓,๙,๑๐,๑๒
ยกเว้น หมู่ ๑,๒,๔,๕,๖,๗,๘,๙ ใช้ระบบประปาผิวดิน

๘.ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

- ประชาชนประมาณร้อยละ ๙๙.๕ นับถือศาสนาพุทธ
- ประชาชนประมาณร้อยละ ๐.๕ นับถือศาสนาอื่นๆ

โดยมีข้อมูลศาสนสถาน ดังนี้

วัด มีจำนวน ๑๐ วัด ได้แก่

๑. วัดกลางรามา	บ้านพอกน้อย หมู่ ๑
๒. วัดไทรทอง	บ้านสูงเนิน หมู่ ๒
๓. วัดศรีสุภักดิ์	บ้านดอนต้นม่วง หมู่ ๓
๔. วัดบ้านบดมาดสามัคคี	บ้านบดมาด หมู่
๕. วัดทุมทอง	บ้านสมสะอาด หมู่ ๕
๖. วัดศรีราชไตรภรณ์	บ้านคางสูง หมู่ ๖
๗. วัดศรีธรรมราช	บ้านพอกใหญ่ หมู่ ๗
๘. วัดรัฐภูมิ	บ้านพอกน้อยพัฒนา หมู่ ๘
๙. วัดนิโรธมรรคาลัย	บ้านเจริญศิลป์ หมู่ ๙
๑๐. วัดศรีบุญเรือง	บ้านบดมาด หมู่ ๑๑

สำนักสงฆ์ ๑ แห่งได้แก่

๑. สำนักสงฆ์สำราญนิवास	บ้านพอกใหญ่สามัคคีหมู่ ๑๐
------------------------	---------------------------

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ช่วงเดือนกันยายน เป็นประเพณีงานแข่งขันเรือยาว หมู่ ๗,๑๐ ร่วมกัน

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ประชาชนในตำบลพอกน้อย ส่วนใหญ่เป็นชนเผ่าเย้า เผ่ากูไท และเผ่ากะเลิง ซึ่งมีเอกลักษณ์ในภาษาพูด ขนบธรรมเนียมประเพณีเป็นของตนเอง และมีความเชื่อทางไสยศาสตร์อยู่บ้างในบางหมู่บ้าน

ภาษาถิ่น คือ เย้า กูไท กะเลิง

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกที่โดดเด่น คือ

- กลุ่มแต่งแคนตาลูป
- กลุ่มเครื่องจักสาน

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ

ลำห้วย	๑๑	สาย
ลำน้ำ	๑	สาย

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

ฝาย	๒	แห่ง หมู่ ๕,๑๐
ระบบประปาบาดาลหมู่บ้าน	๔	แห่ง
ระบบประปาผิวดิน	๙	แห่ง

๙.๒ ป่าไม้

- ในเขตพื้นที่ตำบลพอกน้อยมีป่าชุมชน ณ บ้านเจริญศิลป์ หมู่ ๙ จำนวน ๑ แห่ง

๙.๓ ภูเขา

- ในเขตพื้นที่ตำบลพอกน้อยไม่มีภูเขา

๙.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่ของตำบลพอกน้อย ส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก เป็นที่นา ไร่ สวน ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการ ตามลำดับ และมีพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ ปัญหาคือ เนื่องจากว่าพื้นที่บางส่วนเป็นดินเค็ม น้ำใต้ดินก็เค็ม หรือไม่ก็เป็นน้ำกร่อย ไม่สามารถที่จะนำน้ำจากใต้ดินมาใช้ในการอุปโภค - บริโภคได้ ต้องอาศัยน้ำดิบจากแหล่งอื่น และน้ำฝน น้ำในการเกษตรก็ต้องรอฤดูฝน มีแหล่งน้ำใช้ในการเกษตรไม่เพียงพอ ปัญหาคือยังไม่สามารถหาแหล่งน้ำสำหรับการเกษตรได้เพิ่มขึ้น เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นของประชาชน เอกชน โครงการปลูกต้นไม้ในวันสำคัญต่างๆ ในพื้นที่ของสาธารณะรวมทั้งปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ให้ร่มรื่นสวยงาม เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชน ฯลฯ

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้ สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่ กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้ง คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้ง กำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะอัน ประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้าน การสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทาง สังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อ รับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อ ประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาตินับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

๑. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็น ประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของ ประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อ ได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อย ละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุน ภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ที่โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถ ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลผลิตทางการผลิตในระดับต่ำ

ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทย ยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนี้ ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมี ปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ ประเทศไทยยังคงมีปัญหาค่าเฉลี่ยในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทาย ในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมี ปัญหาการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหา ของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลด ความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความ เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึด มั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัย แรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การ พัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศ ในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของ ประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อ การขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๒. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงใน ภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้าน เขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคง ต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และมีความเชื่อมโยงกัน หลายมิติ ที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่าง ประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้ง ระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืนนอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและ การเพิ่มบทบาทของมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิด การย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนด กฎ ระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการ รวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกกระบวน อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้าน อาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ

เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิการรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔ จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคนสูงวัยที่จะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างใดก็ได้ ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศ รวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของ การจ้างงานและอาชีพ สาขการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและ ความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและ บริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยากการเกิดของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับ ผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้าง พื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลง ทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่ เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบัน และบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยง ต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่ เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่าง รวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบรุนแรงมากขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมด ดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนาที่ เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการ ดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทย จำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท้ามกลาง ความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่าง รวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบ การเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการ สาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทันโลก จากการต่อยอดการพัฒนาบน พื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาค เกษตรและภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การ เสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการค้าเสรีและธุรกิจ และการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถใช้จ่ายเงินในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศ สิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชาธิปไตย ยุทธศาสตร์จุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน

๓. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศไทยมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม จนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุขเศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- (๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ
- (๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- (๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเอง

๔.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
- (๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยกระดับกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๔.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
- (๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- (๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กกะทัดรัด เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (๔) ภาครัฐมีความทันสมัย
- (๕) บุคลากรทางภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- (๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
- (๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๕. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญาทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้น ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

๑. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๑ หลักการ

๑.๒ จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒

๑.๓ ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๒. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

๒.๒ สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓.๑. วัตถุประสงค์

๓.๒. เป้าหมายรวม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๔.๑ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๔.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๔.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๔.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๔.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง และยั่งยืน

๔.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

๔.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๔.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๔.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๔.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๕. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ สู่การปฏิบัติ

๕.๑ หลักการ

๕.๒ แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๕.๓ การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๖. แผนพัฒนาภาค / แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด / แผนพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด [ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ](#) ตอนบน ๒ (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔)

๑) จุดเน้นทางยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังนี้

จุดเน้นที่ ๑ การท่องเที่ยว

จุดเน้นที่ ๒ การเกษตร

จุดเน้นที่ ๓ การค้า การลงทุน

๒) วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัด (Vision)

"ส่งเสริมการเกษตรด้วยนวัตกรรม ท่องเที่ยว ๓ ธรรม เชื่อมโยง ๓ ประเทศ มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจสู่อาเซียน"

๓) พันธกิจกลุ่มจังหวัด (Mission)

"ประสานความร่วมมือในการบริหารจัดการกลุ่มจังหวัดฯ แบบบูรณาการ ในด้านการท่องเที่ยว การเกษตร และการค้า การลงทุน เพื่อเพิ่มขนาดเศรษฐกิจและรายได้ของประชาชนในกลุ่มจังหวัด"

๔) เป้าประสงค์รวม

"การขยายตัวทางเศรษฐกิจ และรายได้ของประชาชน"

ตัวชี้วัดของเป้าประสงค์รวม

: ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดฯ (GPCP:Gross Provincial Cluster Product) เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ จากปีที่ผ่านมา

: รายได้ต่อหัวต่อปี (GPCP per Capita) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ จากปีที่ผ่านมา

๕) ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาการพัฒนากลุ่มจังหวัด [ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ](#) ตอนบน ๒ มีทั้งหมด ๔ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการท่องเที่ยว ๓ ธรรม(ธรรมะ ธรรมชาติ วัฒนธรรม) อย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริม พัฒนาการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาขีดความสามารถด้านการค้า การลงทุน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาสังคมและความมั่นคง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสกลนคร

๔.๑ ตำแหน่งการพัฒนาจังหวัด (Positioning)

๑. การเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร

๒. การค้า การลงทุน

๓. การพัฒนาการท่องเที่ยว

๔.๒ วิสัยทัศน์จังหวัดสกลนคร

"เป็นแหล่งเกษตรปลอดภัย ก้าวไกลการค้า พัฒนาการท่องเที่ยว"

๔.๓ พันธกิจของจังหวัดสกลนคร

- พันธกิจที่ ๑** บริหารยุทธศาสตร์จังหวัดสกลนครสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- พันธกิจที่ ๒** ประสานงานส่งเสริม สนับสนุน และเสริมสร้างความร่วมมือทุกภาคส่วนจังหวัด ในสกลนครอย่างบูรณาการ สู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- พันธกิจที่ ๓** กำกับตรวจสอบและควบคุมการบริหารราชการจังหวัดสกลนครตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๔.๔ ค่านิยมของจังหวัดสกลนคร “ อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร ”

อยู่สกล หมายถึง ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสกลนคร ทั้งโดยการเกิดและที่อยู่อาศัยอันมีความหลากหลายเชื้อสายเผ่าพันธุ์ มีวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อศรัทธาในศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม รวมทั้งข้าราชการและเจ้าหน้าที่จากภูมิลำเนาอื่นๆ ที่เข้ามาปฏิบัติงานและหรือมาประกอบสัมมาอาชีพอยู่ในพื้นที่จังหวัดสกลนคร

รักสกล หมายถึง ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และประชาชนทั้งโดยการเกิดและที่อยู่อาศัย ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่จังหวัดสกลนคร ต่างมีหัวใจและจิตวิญญาณของความรักความผูกพันกับจังหวัดสกลนคร ซึ่งเป็นเมืองที่น่าอยู่ ด้วยภูมิอากาศ ธรรมชาติ รักศรัทธา คุณธรรมทางศาสนา มีจิตสำนึกหวงแหนความเป็นสกลนคร

ทำเพื่อสกลนคร หมายถึง ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และประชาชนทั้งโดยการเกิดและที่อยู่อาศัยที่ปฏิบัติงานในจังหวัดสกลนคร ข้าราชการที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดสกลนคร ไปปฏิบัติงานในจังหวัดอื่นๆ มีความรักสกลนคร การปฏิบัติหน้าที่การงาน การประกอบสัมมาอาชีพ เป็นการทำงานด้วยหัวใจเพื่อจังหวัดสกลนคร จึงต้องเป็นบุคคลที่มีคุณธรรมจริยธรรมในการประพฤติปฏิบัติตนและปฏิบัติงาน ยึดมั่น ถือนั่นในความถูกต้อง ดีงาม กล้าทำในสิ่งที่ถูกต้อง

๔.๕ เป้าประสงค์รวม(Goal)

“เพิ่มมูลค่าการเกษตร และรายได้ของประชาชน”

ตัวชี้วัด

๑. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสกลนคร (GPP) ภาคเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ จากปีที่ผ่านมา
๒. รายได้ต่อหัวต่อปีของประชากรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ จากปีที่ผ่านมา
๓. จำนวนฟาร์มที่ผ่านมาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้นอย่างน้อยปีละ ๑๐๐ แปลง/ฟาร์ม

๔.๖ ประเด็นยุทธศาสตร์(Strategic Issues)

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑** การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทั้งในเชิงปริมาณ คุณภาพและมาตรฐาน
- กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกร และส่งเสริมสร้างศักยภาพให้ประชาชนในภาคเกษตรกรรม
- กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการใช้พืชสมุนไพรในการรักษาโรคภัยไข้เจ็บ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๑ สร้างขีดความสามารถในการค้า การลงทุน

กลยุทธ์ที่ ๒ สนับสนุนการท่องเที่ยว ๓ ธรรม

กลยุทธ์ที่ ๓ เพิ่มศักยภาพในการคมนาคมขนส่งทั้งทางบกและทางอากาศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิต

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างการเรียนรู้และทักษะของคนทุกกลุ่ม

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมให้การศึกษาในระดับ ปะถม มัธยม และอุดมศึกษาให้มีการใช้ภาษาต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมอนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพทรัพยากรป่าไม้

กลยุทธ์ที่ ๒ การเพิ่มขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศและคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติในจังหวัด

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการจัดการแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมในทรัพยากรธรรมชาติอย่างบูรณาการ

กลยุทธ์ที่ ๕ การดำเนินมาตรการทางกฎหมาย อย่างเข้มงวด

กลยุทธ์ที่ ๖ ส่งเสริมการจัดหาและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค

กลยุทธ์ที่ ๗ การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการน้ำภาคการผลิต(เกษตรและอุตสาหกรรม)

กลยุทธ์ที่ ๘ การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการปัญหาอุทกภัย

กลยุทธ์ที่ ๙ ส่งเสริมการควบคุมและลดมลพิษทางน้ำ

กลยุทธ์ที่ ๑๐ การจัดการขยะมูลฝอยเชิงรุก

กลยุทธ์ที่ ๑๑ ส่งเสริมจำนวนหมู่บ้านให้มีแผนบริหารจัดการและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศระดับหมู่บ้าน

กลยุทธ์ที่ ๑๒ ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและอนุรักษ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาสมรรถนะข้าราชการจังหวัดสู่องค์กรสมรรถนะสูง

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมการนำการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้ในการบริหารจังหวัด

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาขีดความสามารถในการรักษาความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดสกลนคร (พ.ศ. ๒๕๖๐ -๒๕๖๒)

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อส่งเสริมคุณภาพที่ดี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“พอกน้อยน่ายอยู่ มุ่งสู่นวัตกรรม นำเศรษฐกิจพอเพียง รองรับ AEC ประชาชนมีส่วนร่วม”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อส่งเสริมคุณภาพที่ดี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ประชาชนได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน อุปโภคและบริโภคอย่างทั่วถึง
๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๓. ชุมชนและสังคมมีความสงบเรียบร้อย
๔. การค้า การลงทุน พาณิชยกรรม และเกษตรกรรม ได้รับการส่งเสริมอย่างเป็นระบบ
๕. ส่งเสริมการท่องเที่ยว เผยแพร่ประเพณี และอนุรักษ์วัฒนธรรมอย่างทั่วถึง
๖. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูอย่างยั่งยืน ครอบคลุมทุกพื้นที่
๗. ประชาชนได้รับบริการด้านสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพอย่างทั่วถึง
๘. ประชาชนรู้จักสามัคคี และประเทศชาติมั่นคง

๒.๔ ตัวชี้วัด

- ๑.กรณีโครงการก่อสร้างพื้นฐาน วัดคุณภาพงานจากการที่ คณะกรรมการตรวจรับงานจ้างตรวจรับงานโดยจะต้องได้คุณภาพงานที่ดี ไม่มีปัญหาและข้อท้วงติง
- ๒.กรณีโครงการด้านอื่นๆ วัดจากการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการทุกประการ

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนด้านปศุสัตว์ให้แก่เกษตรกร ส่งเสริมให้เกษตรกรหันมาใช้ปุ๋ยหมักชีวภาพ และลดการใช้สารเคมี /ลดต้นทุนในการผลิต ส่งเสริมให้สินค้าได้มาตรฐาน GAP
๒. ยุทธศาสตร์ การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว	พัฒนาการท่องเที่ยว โดยเน้นท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรมประเพณีเชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน และพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
๓. ยุทธศาสตร์ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อส่งเสริมคุณภาพที่ดี	โครงการพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิตต่างๆ เช่น การช่วยเหลือผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส โครงการพัฒนาหมู่บ้านในด้านสังคม และส่งเสริมคุณภาพชีวิต ส่งเสริมการสหกรณ์ ส่งเสริมเยาวชน สตรี อดทน อปท.อื่น ส่วนราชการหรือหน่วยอื่นของรัฐ องค์กรประชาชน องค์กรการกุศล องค์กรที่จัดตั้งตามกฎหมาย เพื่อดำเนินโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิตฯ
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน	การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ปลูกต้นไม้ในป่าชุมชนป่าต้นน้ำ ป่าสาธารณะ ปลูกหญ้าแฝก อนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ สร้างและซ่อมแซมฝายชะลอน้ำ ตามพระราชดำริ เป็นต้น
๕. ยุทธศาสตร์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง	ส่งเสริมการพัฒนาองค์กรและบุคลากรในการบริหารจัดการและปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด จัดกิจกรรมร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานอื่นๆ เพื่อสร้างความรู้รักสามัคคี และส่งเสริมความมั่นคงของชาติ

๒.๖ กลยุทธ์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อส่งเสริมคุณภาพที่ดี
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน
๕. ยุทธศาสตร์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลตำบลพอกน้อย

การกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลตำบลพอกน้อย กำหนดการพัฒนาที่ครอบคลุมกิจกรรมต่างๆ ของเทศบาลตำบลพอกน้อยที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจำนวน ๕ ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

- ๑.๑ การปรับโครงสร้างพื้นฐานระบบการผลิตทางการเกษตรและปศุสัตว์
- ๑.๒ การพัฒนาคุณภาพและรูปแบบผลิตภัณฑ์
- ๑.๓ การพัฒนาตามแนวทางพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง
- ๑.๔ การแปลงสินทรัพย์ให้เป็นทุน
- ๑.๕ การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์
- ๑.๖ การส่งเสริมการฝึกอบรมการประกอบอาชีพ
- ๑.๗ การส่งเสริมการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)
- ๑.๘ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการจัดการด้านการตลาด

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

- ๒.๑ สร้างขีดความสามารถในการค้า การลงทุน
- ๒.๒ สนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- ๒.๓ เพิ่มศักยภาพในการคมนาคม ขนส่งทั้งทางบกและทางอากาศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อส่งเสริมคุณภาพที่ดี

- ๓.๑ การพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ได้มาตรฐาน
- ๓.๒ การบริหารและการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับระบบการจัดการศึกษาของชาติ
- ๓.๓ การพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษา
- ๓.๔ การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีให้ได้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายทั้งในระบบและนอกระบบ
- ๓.๕ การพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน
การจัดทำและพัฒนาหลักสูตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน

- ๔.๑ การอนุรักษ์ ป่าไม้ รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๔.๒ การพัฒนา การจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

- ๕.๑ การพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน
- ๕.๒ การจัดทำผังเมือง
- ๕.๓ การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๕.๔ การแก้ไขปัญหายาเสพติด การทุจริต คอร์รัปชัน
- ๕.๕ การพัฒนาองค์กรและบุคลากร
- ๕.๖ การพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ภาครัฐ/ภาคเอกชน และหน่วยงานอื่น
- ๕.๗ การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
- ๕.๘ การส่งเสริมประชาธิปไตย และกระบวนการประชาสังคม
- ๕.๙ การเสริมสร้าง ความรู้รักสามัคคี และส่งเสริมความมั่นคงของชาติ

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

- ในภาพรวมแล้วยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลพอกน้อย มุ่งพัฒนา ๕ ด้าน ได้แก่
๑. การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 ๒. การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
 ๓. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตรักษาทรัพยากรธรรมชาติ
 ๔. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน
 ๕. การพัฒนาการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

๓.การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์รอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑) วิเคราะห์ SWOT ในมิติด้านบุคลากรและทรัพยากรบุคคลในพื้นที่ (Man)

จุดแข็ง(Strengths)	จุดอ่อน(Weaknesses)
๑. เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดกลาง ชุมชนในตำบลพอกน้อยเป็นชุมชนที่เข้มแข็ง ชุมชนที่มีวัฒนธรรม ประเพณีวิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง ๒. ประชาชน ชุมชน องค์กรภาครัฐและรัฐวิสาหกิจให้การสนับสนุน ส่งเสริม ตรวจสอบ ติดตามการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓. ตำบลพอกน้อยมีศักยภาพในด้านแหล่งน้ำเนื่องจากมีระบบชลประทานกระจายอยู่ทั่วทุกพื้นที่ในตำบล ตลอดจนทั้งยังมีแหล่งน้ำธรรมชาติอีกค่อนข้างมากในพื้นที่ ทำให้เหมาะแก่การทำเกษตร	๑. การพัฒนาตามนโยบายริเริ่มของท้องถิ่น จะต้องให้สอดคล้องและเป็นไปตามแนวทางเดียวกันนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาอำเภอ ผลการพัฒนาที่ผ่านมา ยังมีการจัดทำโครงการพัฒนานอกเหนือแผนพัฒนาที่วางไว้อยู่บ้างบางส่วน และยังพัฒนาได้ไม่ครบถ้วนตามแผนที่วางไว้ทั้งหมดเนื่องจากติดขัดทางด้านงบประมาณ จึงจำเป็นต้องจัดทำแผนพัฒนาให้ครอบคลุมเหมาะสมกับงบประมาณที่มีอยู่ ๒. ปัญหาการลู่กล้าที่ดิน ที่สาธารณะของตำบลและบวรกรุป่าสงวนแห่งชาติ ๓. ปัญหาในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและการทำลายสิ่งแวดล้อมในเขตชุมชนที่เพิ่มมากขึ้นอันเป็นสถานการณ์ทำลายภาพลักษณ์ต่อการท่องเที่ยว ๔. เทศบาลตำบลพอกน้อย ขาดการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินโครงการใหญ่เพื่อการพัฒนาตำบล เช่นระบบการประปาที่มีประสิทธิภาพ ระบบไฟฟ้าที่ทันสมัย ๕. มีความเสี่ยงในปัญหายาเสพติดทุกหมู่บ้าน ๖. เทศบาลตำบลพอกน้อยขาดความรู้ความเข้าใจในระบบบริการสมัยใหม่ที่มีเทคนิคและเทคโนโลยีสมัยที่เข้ามาเกี่ยวข้อง

โอกาส(Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
๑. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้การสนับสนุนการดำเนินงาน ของท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ระบบสาธารณสุข ปลอดภัย และ สาธารณูปการ ๒. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ กำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานราชการ ส่วนกลางและภูมิภาค ส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้ แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓. รัฐบาลมีนโยบายและให้ความสำคัญในการป้องกันและ แก้ไขปัญหายาเสพติดและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างจริงจัง ๔. รัฐบาลให้การสนับสนุนให้ท้องถิ่นมีบทบาทในการอนุรักษ์ฟื้นฟู เผยแพร่และการถ่ายทอดวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นอัตราค่าจ้างในโรงเรียน เช่น ตำแหน่ง ภารโรง โดยไม่ใช้งบประมาณของ อปท.	๑. สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจในระดับประเทศไม่แน่นอน ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น อันเนื่องมาจากน้ำมันราคาแพงทำให้การพัฒนาท้องถิ่นไม่มีประสิทธิภาพมากนัก ๒. การขยายตัวของชุมชนและอัตราการเพิ่มของจำนวนประชากร ภายในตำบลอย่างรวดเร็วส่งผลให้ประชาชนมีระดับความต้องการบริการสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้นทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างครอบคลุม ๓. ความทันสมัยและกระแสวัฒนธรรมต่างชาติทำให้ประชาชนในท้องถิ่น ลืมวัฒนธรรมที่มีอยู่และหันไปนิยมวัฒนธรรมการบริโภคมากขึ้น ๔. มีการแสวงหาผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อหวังผลประโยชน์ตอบแทนในระยะสั้น

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๓.๒.๑) การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อ อปท.

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- แนวโน้มการยกฐานะจาก อปท. เป็นเทศบาลทั่วประเทศ
- แนวโน้มการควบรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ในตำบลเดียวกันให้มีองค์กรเดียว
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้ อปท.

๓.๒.๒) การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อเทศบาล

AEC หรือ Asean Economics Community คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน ๑๐ ประเทศ โดยมี ไทยพม่าลาวเวียดนามมาเลเซียสิงคโปร์อินโดนีเซียฟิลิปปินส์กัมพูชาบรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro Zone นั่นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์อำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว) Aseanจะรวมตัวเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลเป็นรูปธรรม ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ วันนั้นจะทำให้ภูมิภาคนี้เปลี่ยนไปอย่างมากโดย AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) หรือแนวทางที่จะให้ AEC เป็นไป คือ

๑. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
๒. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
๓. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
๔. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

จากที่เทศบาลตำบลพอกน้อย ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา จำนวน ๕ ยุทธศาสตร์ ได้นำผลมาวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค หรือ การเข้าสู่ AEC ที่จะส่งผลกระทบต่อเทศบาลตำบลพอกน้อย ในยุทธศาสตร์ต่างๆ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทศบาลตำบลพอกน้อย ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรเพื่อรองรับการหลั่งไหลเข้ามาของประชากรประเทศเพื่อนบ้านไม่ว่าจะเข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยว คนทำงาน หรือการอื่น จึงให้ความสำคัญในด้านการพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะสร้างขีดความสามารถในการค้า การลงทุน มีการสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้ประชาชนคนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ รักษาวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีที่สืบสาน สืบทอดต่อกันมายาวนานและยั่งยืน และเพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพในการคมนาคมขนส่งทั้งทางบกและทางอากาศให้มีความสะดวกรวดเร็วในการสัญจรไปมา

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อส่งเสริมคุณภาพที่ดี

ปัญหาการศึกษา ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่คนไทยมีความเชี่ยวชาญในการสื่อสารน้อยกว่าประเทศอื่น ๆ ในอาเซียน ดังนั้น เทศบาลตำบลพอกน้อย จึงได้เริ่มต้นสนับสนุน ส่งเสริมการนำครูชาวต่างชาติ จากมูลนิธิกระจกเงาเข้ามาสอนภาษาอังกฤษโดยการให้อยู่กินกับชาวบ้าน โรงเรียนในพื้นที่ เพื่อนำร่องไปสู่โครงการอื่น ๆ ในการเร่งรัดพัฒนาให้ประชาชนในพื้นที่มีทักษะในการสนทนาภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน

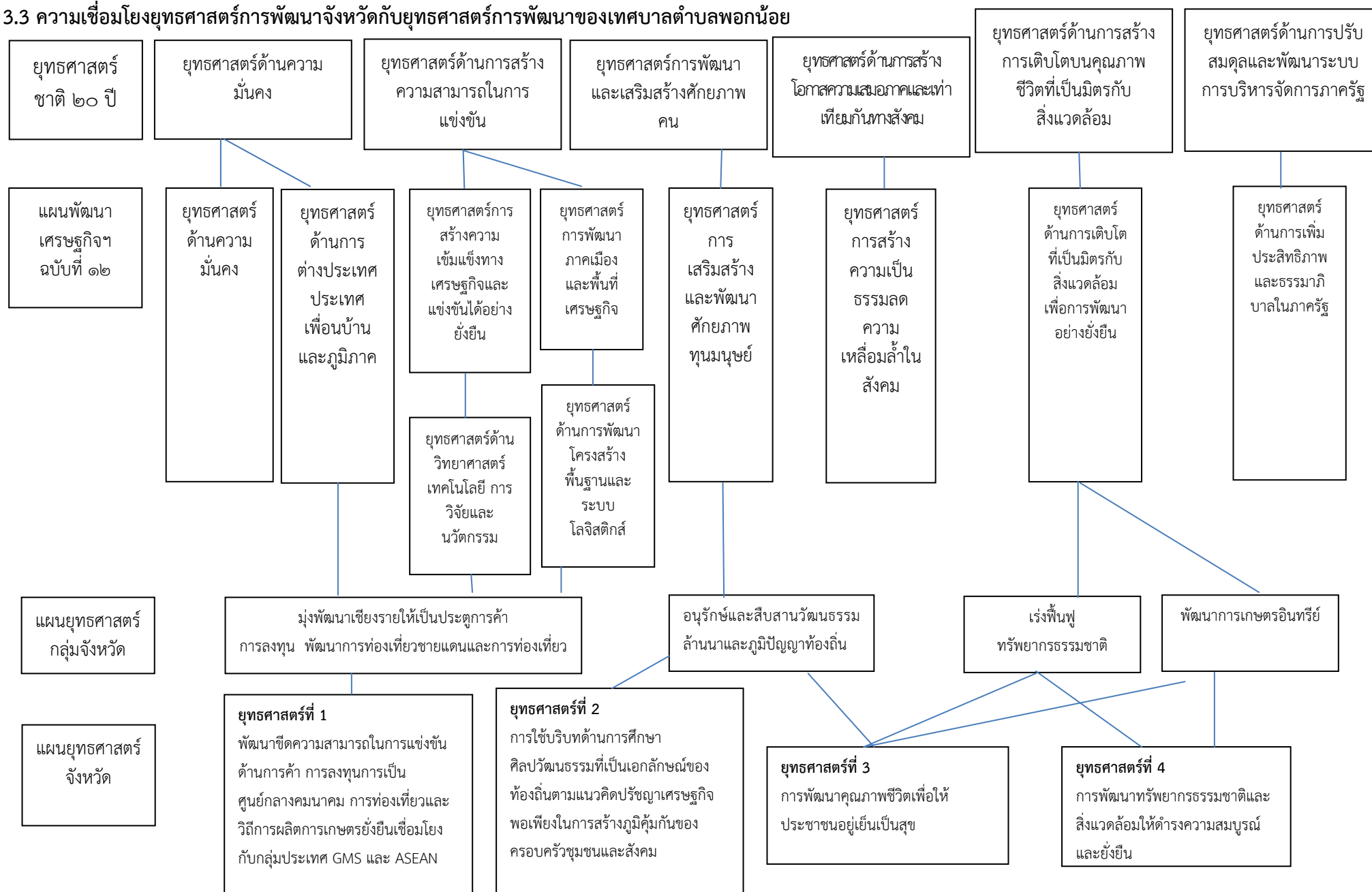
การบุกรุกพื้นที่ป่าอาจมีมากขึ้น ด้วยสาเหตุทั้งที่เกิดจากคนไทยและชาวต่างชาติ สาเหตุที่เกิดจากคนไทยคือการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรทำให้ที่ทำกินไม่เพียงพอต่อความต้องการ หรือการขายที่ดินให้นายทุนต่างชาติแล้วไม่มีที่ทำกินจึงต้องไปเปิดป่าใหม่ ส่วนสาเหตุจากชาวต่างชาติ อาจมีนายทุนเข้ามาทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การตัดไม้เพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ การเข้าสัมปทานเหมืองแร่ หรือทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญอื่นๆ

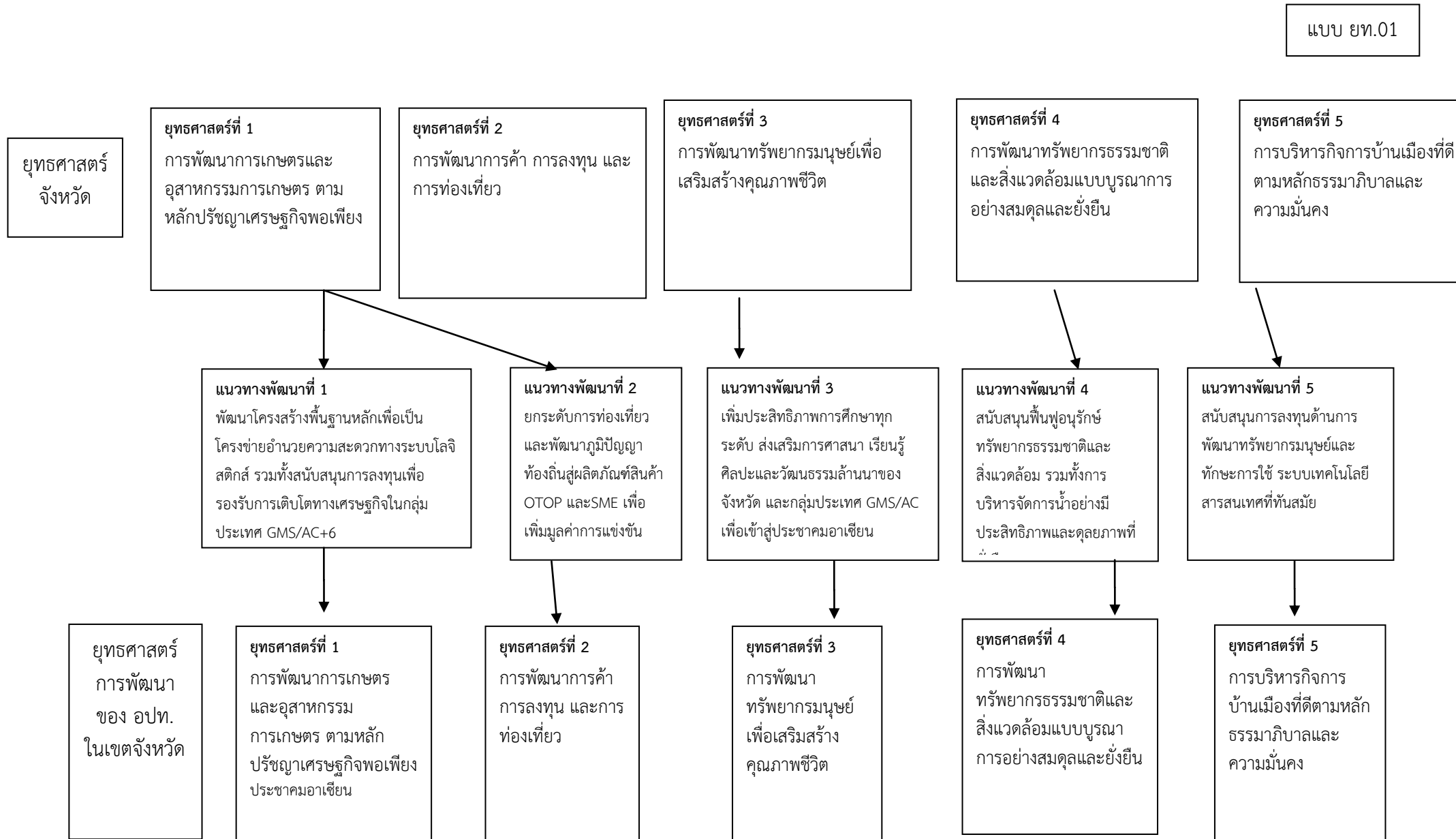
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

ด้านการเมืองในระดับชาติอาจยังความขัดแย้งด้านการเมืองระหว่างรัฐสมาชิกด้วยตนเอง รวมทั้งปัญหาการก่อการร้ายที่เป็นผลมาจากการเมือง ซึ่งประเทศใดประเทศหนึ่งไม่สามารถแก้ไขได้โดยลำพัง การบริหารภาครัฐต้องเร่งรัดพัฒนาให้ตอบสนองการให้บริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการในด้านการอนุญาต อนุมัติ ต่างๆ ซึ่งต้องมีคู่มือภาษาอังกฤษ จีน เป็นต้น เพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติที่ต้องการทำนิติกรรมต่างๆ ซึ่งเกี่ยวกับรัฐ เช่น การเสียภาษีบำรุงท้องที่ การเสียภาษีป้าย เป็นต้น อีกทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐจำเป็นต้องพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่สื่อสารกับผู้ใช้บริการที่เป็นชาวต่างชาติ

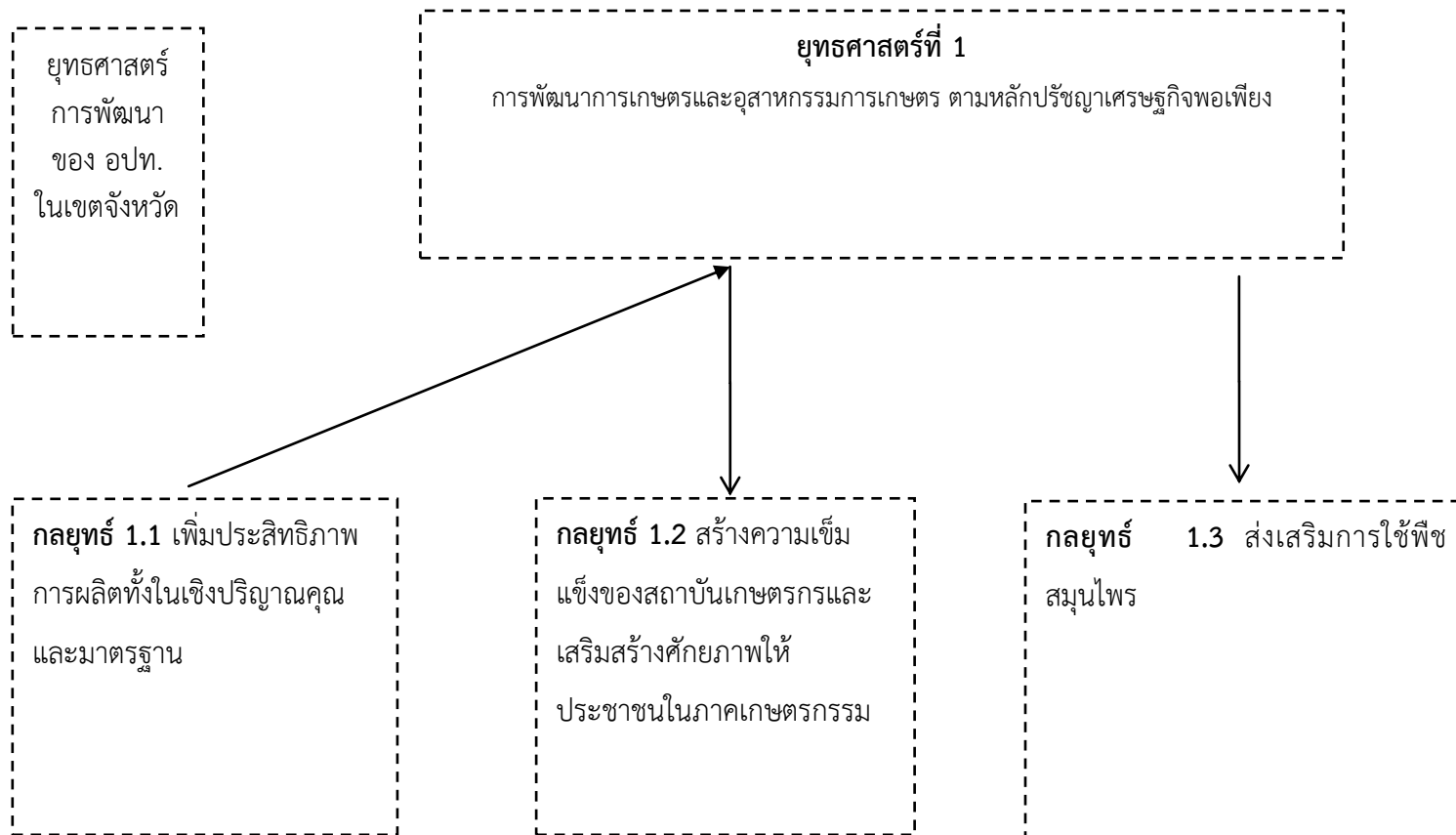
ส่วนที่ 3 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

3.3 ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลพอกน้อย

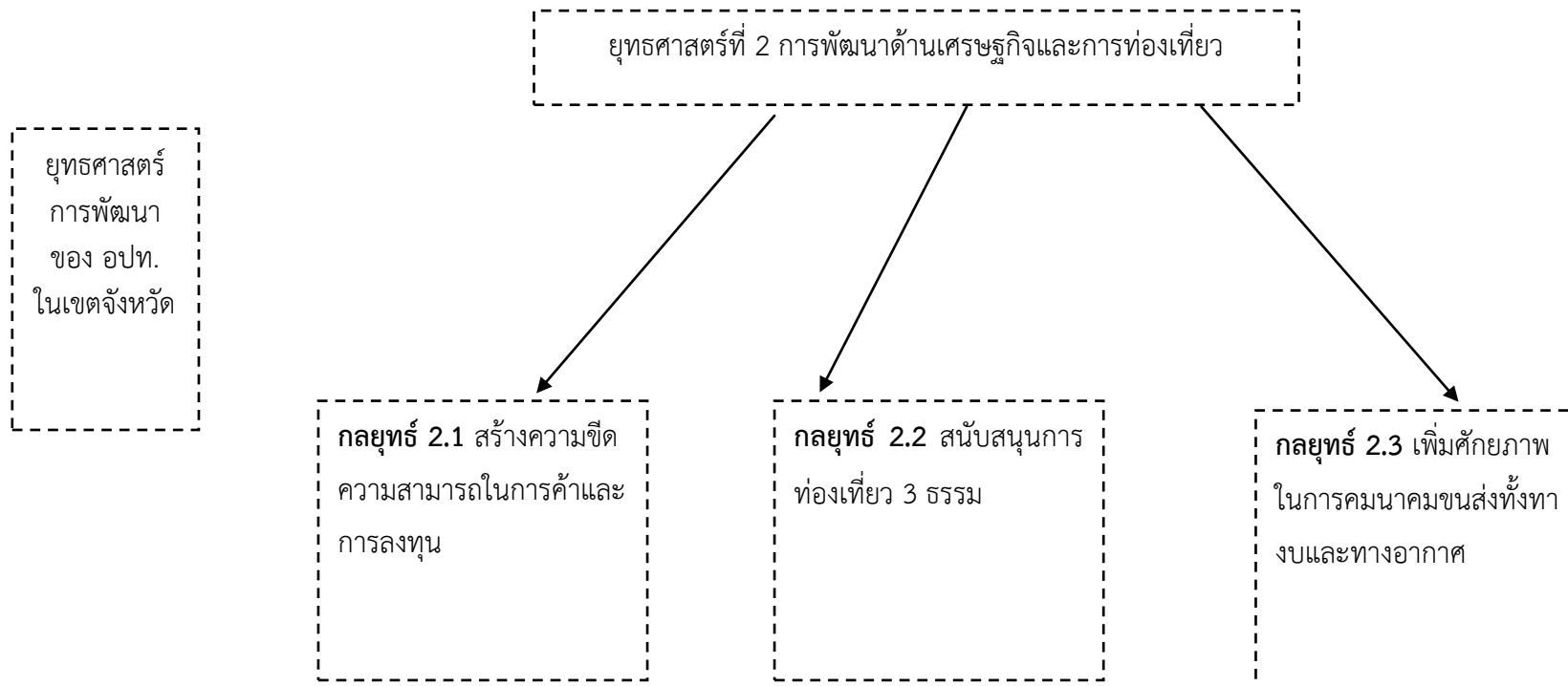

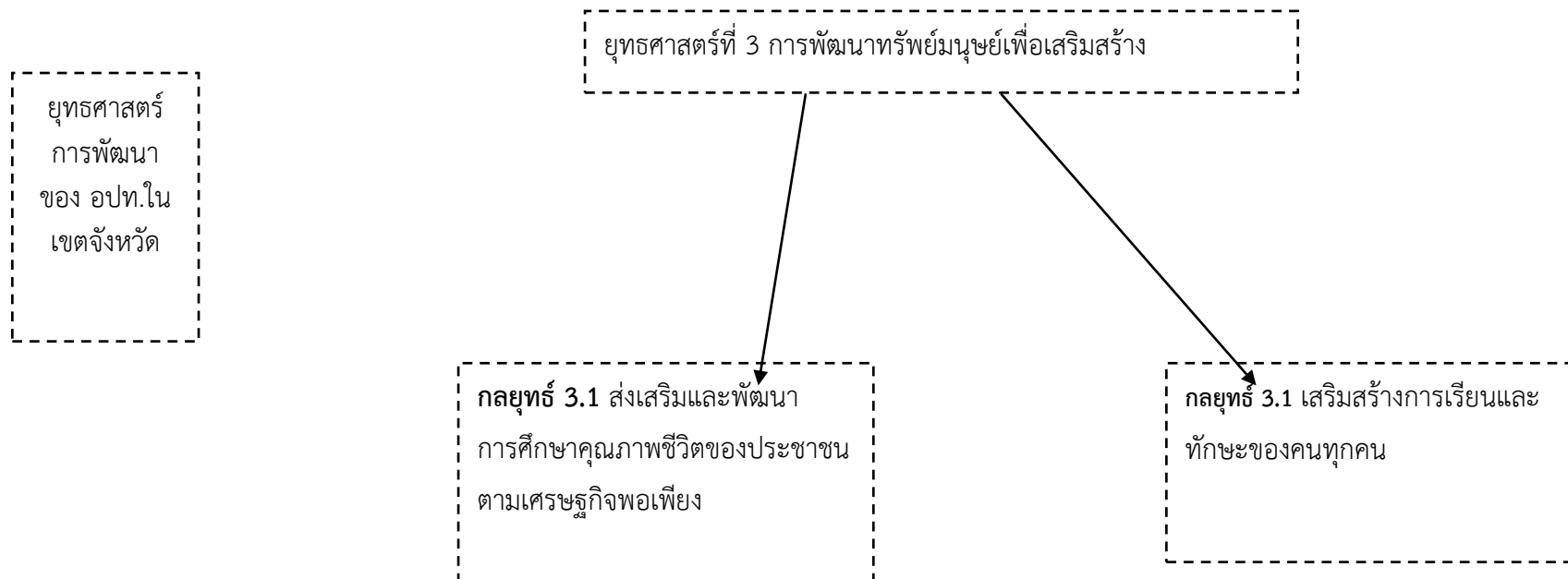
ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด และแนวทางการพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด และแนวทางการพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

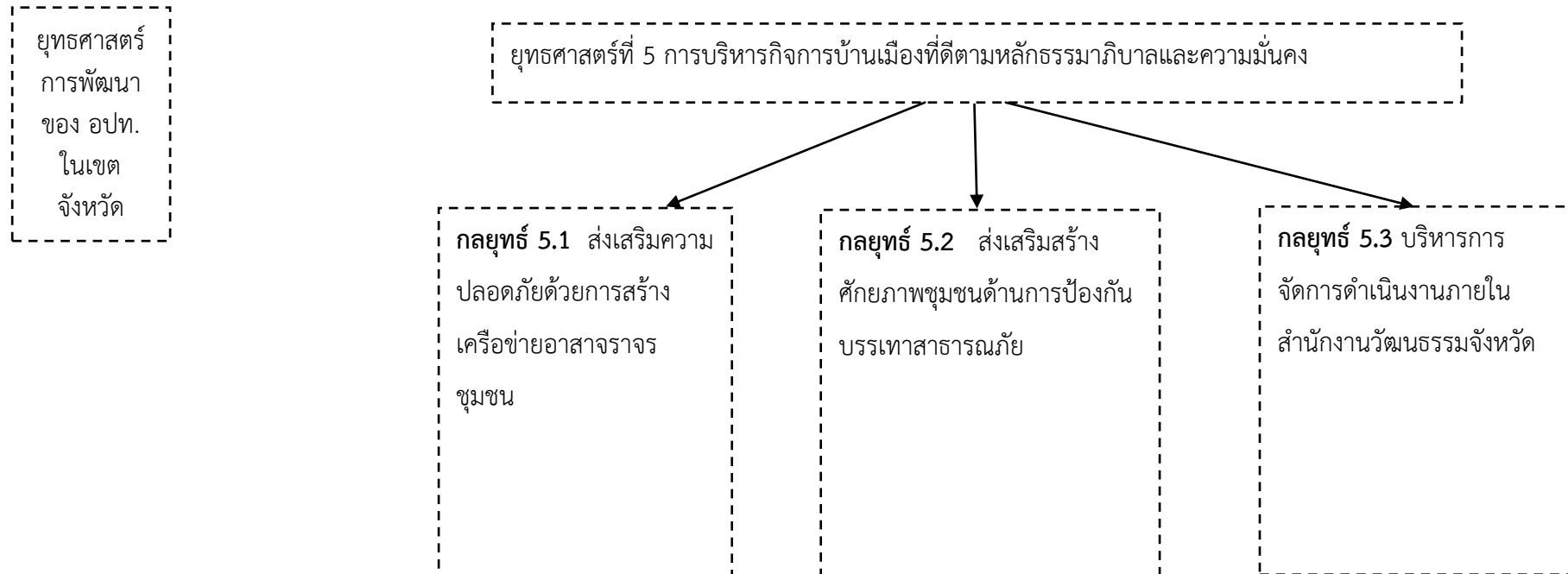
ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด และแนวทางการพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

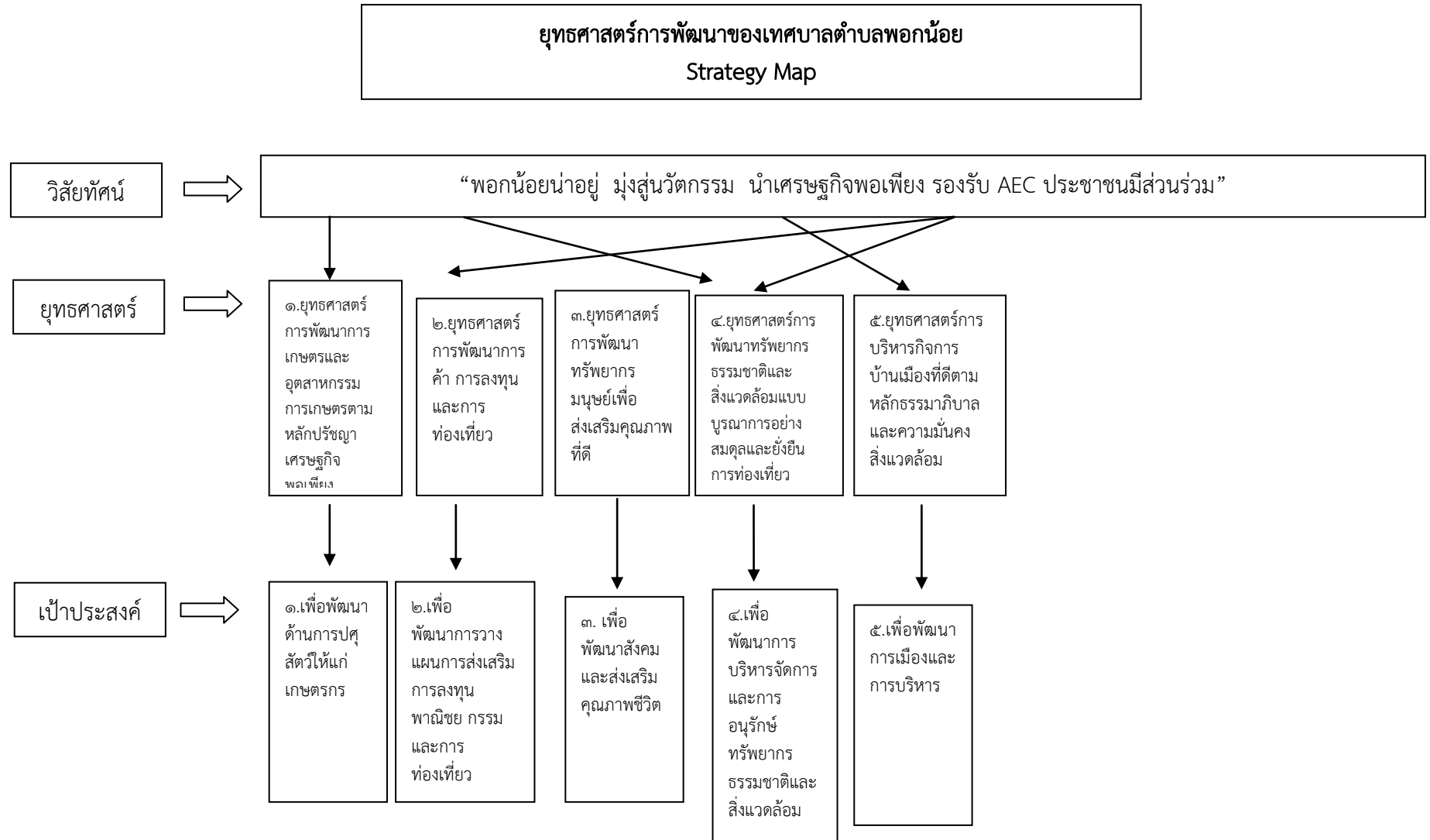
ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด และแนวทางการพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

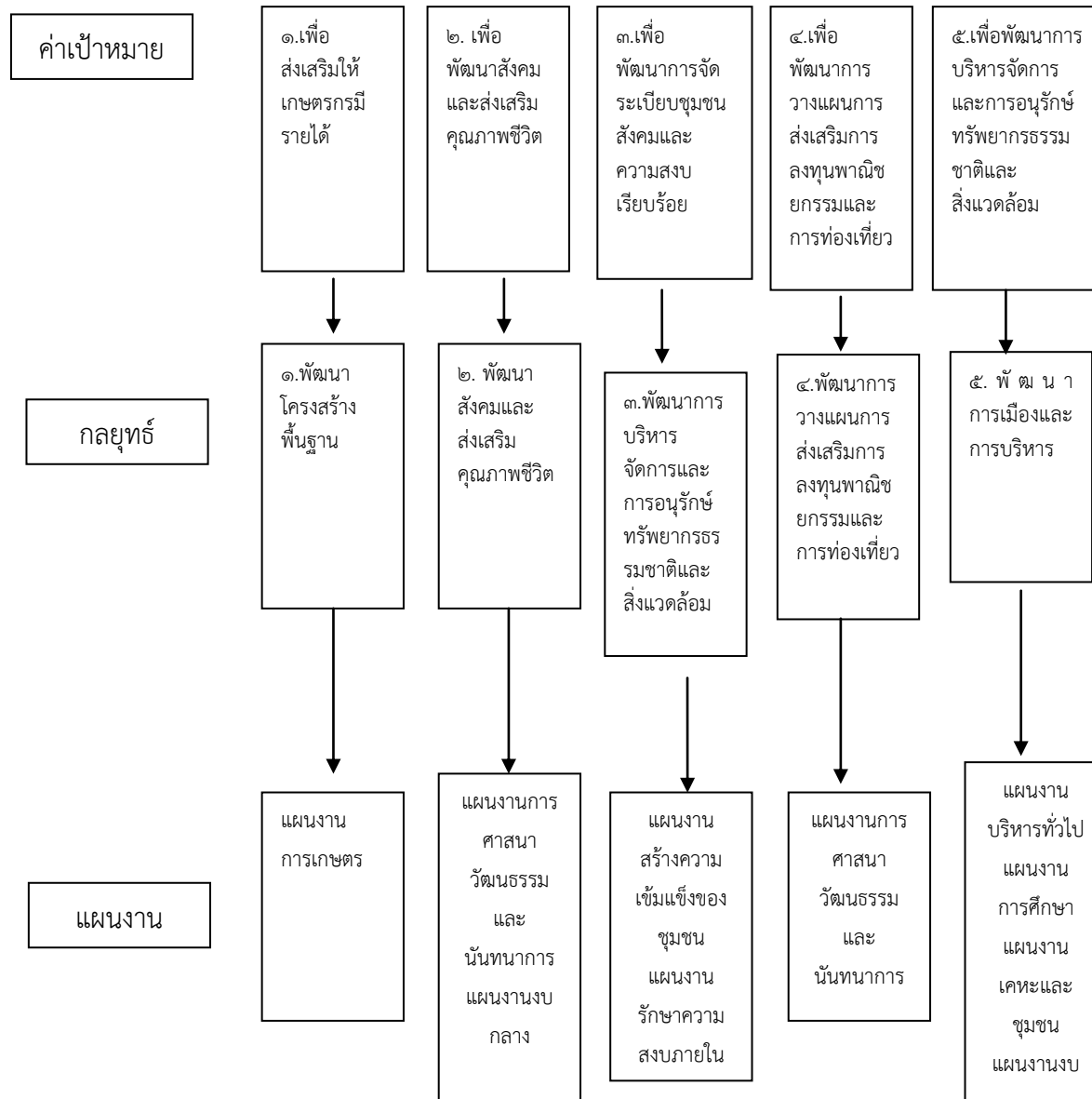

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด และแนวทางการพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด

๓.๔ แผนผังยุทธศาสตร์ (Strategic map)

๓.๕ รายละเอียดยุทธศาสตร์

แบบ ยท.03

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕					
ยุทธศาสตร์ ที่ ๑ การ พัฒนาการ เกษตรและ อุตสาหกรรม การเกษตร ตามหลัก ปรัชญา เศรษฐกิจ พอเพียง	ยุทธศาสตร์ ที่ ๑ การ พัฒนาการ เกษตรและ อุตสาหกรรม การเกษตร ตามหลัก ปรัชญา เศรษฐกิจ พอเพียง	ยุทธศาสตร์ ที่ ๑ การพัฒนาการ เกษตรและ อุตสาหกรรม การเกษตร ตามหลัก ปรัชญา เศรษฐกิจ พอเพียง	เพื่อพัฒนา โครงสร้าง พื้นฐาน	โครงสร้าง พื้นฐานมี จำนวนเพิ่ม มากขึ้น	๕๒					พัฒนา โครงสร้าง พื้นฐาน	เพิ่ม ประสิทธิภาพ การผลิตทั้งใน เชิงปริมาณ คุณภาพและ มาตรฐาน	การก่อสร้าง โครงสร้าง พื้นฐานต่างๆ	สำนักปลัด	สำนักปลัด
ยุทธศาสตร์ ที่ ๒ การ พัฒนาการค้า การลงทุน และการ ท่องเที่ยว	ยุทธศาสตร์ ที่ ๒ การ พัฒนาการค้า การลงทุน และการ ท่องเที่ยว	ยุทธศาสตร์ ที่ ๒ การพัฒนา ด้านสังคม และส่งเสริม คุณภาพชีวิต	การเพิ่มขึ้น ของ นักท่องเที่ยว ภายในตำบล	การเพิ่มขึ้น ของ นักท่องเที่ยว ภายใน ตำบล	-					พัฒนา สังคมและ ส่งเสริม คุณภาพ ชีวิต	พัฒนาด้าน การวางแผนการ ส่งเสริมการ ลงทุนพาณิชย์ ยกรรมและ การท่องเที่ยว	โครงการด้าน การวางแผนการ ส่งเสริมการ ลงทุนพาณิชย์ ยกรรมและ การท่องเที่ยว	กอง การศึกษา	กอง การศึกษา

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕					
ยุทธศาสตร์ ที่ ๓ การพัฒนา ทรัพยากร มนุษย์เพื่อ เสริมสร้าง คุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์ ที่ การพัฒนา ทรัพยากร มนุษย์เพื่อ เสริมสร้าง คุณภาพชีวิต	การพัฒนา ทรัพยากร มนุษย์เพื่อ เสริมสร้าง คุณภาพชีวิต	เพื่อพัฒนา ด้านการจัด ระเบียบชุมชน สังคมและ ความสงบ เรียบร้อย	ระดับ คุณภาพชีวิต ด้านความ ปลอดภัยมี ความเป็น ระเบียบ เรียบร้อย ของ ประชาชน ภายใน ตำบล เพิ่มขึ้นอย่าง ต่อเนื่อง	๑๗๔					พัฒนา ด้านการ จัด ระเบียบ ชุมชน สังคมและ ความสงบ เรียบร้อย	พัฒนาด้าน การจัด ระเบียบชุมชน สังคมและ ความสงบ เรียบร้อย	โครงการ ด้านส่งเสริม ความ ปลอดภัย ของ ประชาชน	สำนัก งานปลัดกอง การศึกษา	สำนัก งานปลัด กอง การศึกษา
ยุทธศาสตร์ ที่ ๔ การพัฒนา ทรัพยากรธรร ม ชาติ และ สิ่งแวดล้อม แบบบูรณา การอย่าง สมดุล และ ยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ ที่ ๔การพัฒนา ทรัพยากรธรร ม ชาติ และ สิ่งแวดล้อม แบบบูรณา การอย่าง สมดุล และ ยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ ที่ ๔ การพัฒนา ด้านการ บริหาร จัดการและ การอนุรักษ์ จัดการและ การอนุรักษ์ ทรัพยากรธ รมชาติและ สิ่งแวดล้อม	เพื่อพัฒนา ด้านการ บริหารจัดการ และการ อนุรักษ์ ทรัพยากรธรร มชาติและ สิ่งแวดล้อม	ทรัพยากรธรร มชาติ และ สิ่งแวดล้อม ภายใน ตำบลได้รับ การจัดการ ดูแล อนุรักษ์และ ฟื้นฟูเพิ่มขึ้น	๔๐					พัฒนาด้าน การบริหาร จัดการและ การอนุรักษ์ ทรัพยากรธ รมชาติ และ สิ่งแวดล้อม	พัฒนาด้าน การบริหาร จัดการและ การอนุรักษ์ ทรัพยากรธรร มชาติและ สิ่งแวดล้อม	โครงการ ด้านการ บริหาร จัดการและ การอนุรักษ์ ทรัพยากร ธรรม ชาติและ สิ่งแวดล้อม	กอง สาธารณสุข	กอง สาธารณสุข

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าว หน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕					
ยุทธศาสตร์ ที่ ๕ การบริหาร กิจการ บ้านเมืองที่ดี ตามหลักธรร มาภิบาลและ ความมั่นคง	ยุทธศาสตร์ ที่ ๕ การบริหาร กิจการ บ้านเมืองที่ดี ตามหลักธรร มาภิบาลและ ความมั่นคง	การบริหาร กิจการ บ้านเมืองที่ดี ตามหลัก ธรรมาภิบาล และความ มั่นคง	เพื่อพัฒนา ด้านการจัด ระเบียบชุมชน สังคมและ ความสงบ เรียบร้อย	ระดับ คุณภาพชีวิต ด้านความ ปลอดภัยมี ความเป็น ระเบียบ เรียบร้อย ของ ประชาชน ภายใน ตำบล เพิ่มขึ้นอย่าง ต่อเนื่อง	๓๖๕					พัฒนา ด้านการ จัด ระเบียบ ชุมชน สังคมและ ความสงบ เรียบร้อย	พัฒนาด้าน การจัด ระเบียบชุมชน สังคมและ ความสงบ เรียบร้อย	โครงการ ด้านส่งเสริม ความ ปลอดภัย ของ ประชาชน	สำนักงานปลัด กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา กองสาธารณสุข	สำนักงาน ปลัด กองคลัง กองช่าง กอง การศึกษา กอง สาธารณสุข

